

нея, или следът на нея ще настани и икономическа. Но, виждаме, то си остава все надежда . . . Политически днес вирбемъ (ако може да се каже), а икономически роббемъ. Две-три думи за пояснение: явиха са шарлатани, които подъ булото на патриотизма експлоатират добродушния земедълецъ — крадът му труда, пиятъ му кръвта, праватъ на неговъ гърбъ всичко а той, окаяний не се усъща. Чуди се само, защо сега нѣма двѣ пари въ кесията си, защо добитъка му (ако е останалъ), сега макаръ и по-малко не може да се напасе, не може да се отгледа. Чуди се — не е лѣнивъ, денонощно работи, живѣе кучешки, а пакъ всичко осѫждно: нѣма да си плати данъка — продава му се едничкият котелъ; нѣма да си плати лихвите — продава му се колибата, получена въ наследство отъ баща му. Чуди се какъ, и защо ставатъ такива работи, преди не бивали. Чуди се, и не може да се научи. Не може да намѣри дѣ е зародиша на болката. Не вижда, злочестенъ, всредъ себе си, новия влиятеленъ чоконинъ, който има гагата си, и въ сѫдилище, и въ комиссия, и въ министерство, какъ искусно му краде земята. Не вижда, какъ новия чорбаджия лихваринъ, който е и депутатъ, и предприемачъ, и разбойникъ, какъ му истърска и праха отъ кесията. Не вижда той. Не вижда, защото не е въ състояние да види . . . Знае само, (работника) следъ верига тегла и мѣки, станалъ неспособенъ за никаква работа — усиротѣлъ, като те срѣщне, да ти подложи рѣка и работливо изговори: „испаднахъ, болѣнъ съмъ, умирамъ отъ гладъ, дай ми нѣщо . . .“ Тия сѫ жални сцѣни, но тѣ сѫ факти . . .

„Ние станахме вѣстникъ да защитимъ — споредъ силите си — сиромашта отъ тия паразити, да облѣгчимъ бѣдствията ѝ, да ѝ помогнемъ въ борбата за животъ, защото напитъ законодатели спѣхъ и нѣматъ наетъ да се събудятъ . . .

„Мислимъ, че не сме преъбрзали.

„Намъ, преди всичко, ни предстои борба, която въ резултатъ трѣбва строго да отдѣли капиталистическото производство отъ работната масса, която (масса) се намира подъ двойното иго на развивающия се капитализъмъ и на отжиращето патриархално ступанство, сѫщевременно като се начене устройството и на работенъ класъ за борба противъ буржоазията, а така сѫщо противъ всички стари остатъци врѣдни както нему (роб. класъ), тѣй сѫщо за доброто състояние на цѣлия народъ. По тая проста причина ние ще би-